

Efesenii cu inima

Text de memorat:

⁸ „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

⁹ Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

¹⁰ Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.”

(Efeseni 2:8-10)

Sabat după-amiază

Cei care vizitează Londra urcă în London Eye, care este o roată gigantică. De la 130 de metri deasupra fluviului Tamisa poți vedea totul: Big Ben, clădirea Parlamentului, palate și catedrale istorice. Pentru teologul englez Tom Wright, „Epistola către efeseni este un fel de London Eye pentru celelalte epistole ale lui Pavel. Nu este cea mai lungă sau cea mai amplă dintre scrierile sale, dar oferă o perspectivă asupra întregului peisaj care îți taie răsuflarea. De aici, când roata se întoarce, ai pe rând o vedere panoramică asupra fiecărei teme” (*Paul for Everyone*, 2004, p. 3).

În Efeseni, Pavel nu se concentrează pe probleme locale, ci pare să se adreseze credincioșilor de pretutindeni și bisericilor creștine de oriunde. Nota atemporală a epistolei face ca „privești care îți taie răsuflarea” prezentată de Pavel să ne invadeze lumea și gândirea. Recapitulând fiecare capitol, să avem în minte următoarea întrebare: Ce adevăruri importante încorporate în Efeseni ar trebui să ne influențeze continuu viața de credincioși?

Duminică, 24 septembrie

Suntem binecuvântați în Hristos

Cineva a spus despre Epistola către efeseni că reprezintă Alpii Noului Testament. Pavel, ghidul nostru montan, ne poartă într-o ascensiune rapidă în Efeseni 1. Rămânem rapid fără răsuflare și uimiți de privești din vârf.

1. Meditează asupra capitolului 1 din Efeseni. Ce te inspiră în mod special? Ce culmi vezi?

Efesenii, capitolul 1

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus:

- 2 Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.
- 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.
- 4 În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, dupăce, în dragostea Lui,
- 5 ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale,
- 6 spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui.
- 7 În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său,
- 8 pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;
- 9 căci a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși,
- 10 ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pământ.
- 11 În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după Hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voiei Sale,
- 12 ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos.
- 13 Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit,
- 14 și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.
- 15 De aceea și eu, de când am auzit despre credința în Domnul Isus care este în voi, și despre dragostea voastră pentru toți sfinții,
- 16 nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.
- 17 Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui,
- 18 și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,
- 19 și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,
- 20 pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,
- 21 mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

22 El I-a pus totul sub picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,

23 care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.

Efesenii 1:3-14 funcționează ca o hartă într-un vârful de munte, care identifică acele culmi care se zăresc la orizont, în timp ce Pavel ne orientează spre locul nostru binecuvântat în largul peisaj al planului de mântuire. Priveliștea acoperă întregul parcurs al istoriei mântuirii, de la trecutul veșnic, prin acțiunile pline de har ale lui Dumnezeu prin Isus, la viitorul veșnic. Răscumpărarea credincioșilor de către Dumnezeu reflectă inițiativele divine adoptate „înainte de întemeierea lumii” (Efesenii 1:4), care sunt acum aduse la îndeplinire în viața noastră (vezi 1:7,8,13,14). Aceste măsuri de dinainte de creație vor fi aduse la îndeplinire la sfârșitul timpului (1:9,10). Apoi, „toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ” vor fi aduse laolaltă sau împlinite în Hristos și planul lui Dumnezeu se va împlini (1:10). Apoi vom avea parte de deplin de taina voii lui Dumnezeu (1:9). În prezent, putem fi siguri că mântuirea care Îl are în centru pe Hristos și în care ne aflăm este o parte importantă din planul mai larg al lui Dumnezeu de răscumpărare a tuturor lucrurilor.

Atunci când te afli pe vârful unui munte ești inspirat să aduci mulțumire. În Efesenii 1:15-19, Pavel Îi mulțumește lui Dumnezeu în timp ce se roagă ca toți credincioșii să aibă parte de mântuirea pe care Dumnezeu a plănuțit-o pentru ei. Ne aflăm acum într-o altă urcare abruptă care ni-L indică pe Hristos cel înviat și înălțat care stăpânește asupra oricărei alte puteri imaginabile din toate vremurile (1:20-23).

Prin harul lui Dumnezeu exprimat în Hristos Isus, putem trăi această zi pe vârful de munte!

Efesenii 1:4 ne spune că Hristos „ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui”.

Gândește-te la ce înseamnă lucrul acesta. Aleși în El înainte ca lumea să fi existat! Ce speranță minunată ar trebui să îți însușești lucrul acesta cu privire la dorința lui Dumnezeu ca tu să fii mântuit?

Răscumpărați pentru comunitate

2. În timp ce citești Efeseni 2, caută să răspunzi la următoarea întrebare: Ce a făcut Dumnezeu pentru noi prin Fiul Său, Isus Hristos?

Efeseni, capitolul 2

1. Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre
2. în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.
3. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.
4. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,
5. măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).
6. El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,
7. ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.
8. Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.
9. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.
10. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.
11. De aceea, voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:
12. aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.
13. Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,
15. și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;

16. și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.
17. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.
18. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.
19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,
20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.
21. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.
22. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

„Dar Dumnezeu [...]”. Aceste două cuvinte trebuie să fie cele mai încărcate de speranță cuvinte cunoscute de omenire. În Efeseni 2:1-10, Pavel descrie trecutul sumbru al ascultătorilor săi. Părtași la suferința întregii omeniri, ei erau înclinați spre răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Și ce a făcut Dumnezeu pentru ei și pentru noi? (1) Ne-a adus la viață prin Hristos – învierea Lui este a noastră. (2) Ne-a ridicat la cer cu Hristos – înălțarea Lui la cer este a noastră. (3) Ne-a așezat în cer, alături de Hristos – încoronarea lui Hristos este a noastră (2:4-7). Dumnezeu face toate aceste lucruri remarcabile nu pentru că noi am avea vreun merit, ci datorită harului Său (2:8,9) și intenționează ca toți credincioșii să locuiască în unitate cu Isus și să practice „faptele bune”.

Dacă Efeseni 2:1-10 ne învață să trăim uniți cu Isus, Efeseni 2:11-22 ne învață să trăim uniți cu semenii ca parte a bisericii Sale. Moartea lui Isus are beneficii atât pe verticală, în cadrul relației credinciosului cu Dumnezeu (2:1-10), cât și pe orizontală, în cadrul relației noastre cu alții (2:11-22). Prin crucea Sa, Isus distruge tot ceea ce îi separa pe credincioșii neevrei de cei evrei, inclusiv folosirea greșită a legii pentru a se mări prăpastia dintre ei (2:11-18). De asemenea, Isus construiește ceva – un templu nou, uimitor, alcătuit din credincioși. Neamurile, cândva excluse de la închinarea în locurile sfinte din templu, se unesc acum cu credincioșii iudei pentru a deveni una. Și noi devenim parte din biserica lui Dumnezeu, „un Templu sfânt în Domnul” (2:19-22). Prin harul lui Dumnezeu, ai privilegiul de a trăi această zi în unire cu Isus și cu frații tăi credincioși.

Efeseni 2:8-10 a jucat un rol în convertirea multora. Martin Luther a găsit în aceste versete un har care i-a cucerit inima și i-a inspirat și câteva afirmații centrale pentru Reformă: mântuirea vine numai prin credință, prin har, prin Hristos și numai spre slava lui Dumnezeu. În 1738, John Wesley predica la Universitatea Oxford, rostind un „apel din inimă” și

„manifestul unei noi mișcări”. Textul lui? Efeseni 2:8. (Vezi A. Skevington Wood, în *Christian History* vol. 5, nr. 1, 1984.)

Marți 26 septembrie

Suntem biserica Viului Dumnezeu

3. De ce este și important, și îmbucurător să fim parte din biserica lui Dumnezeu? Efeseni 3

Efeseni, capitolul 3

1. Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru voi, Neamurilor...
2. (Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi.
3. Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte.
4. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos,
5. care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.
6. Că, adică, Neamurile sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea,
7. al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu dat mie prin lucrarea puterii Lui.
8. Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos
9. și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile;
10. pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,
11. după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.
12. În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere.
13. Vă rog iarăși să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră.)
14. ...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,
15. din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ,
16. și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru,

17. așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste,
18. să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea;
19. și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.
20. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi,
21. a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Când îi auzim pe membrii bisericii spunând lucruri pozitive despre biserică, suntem cuprinși de încurajare. Dar nici cei mai entuziaști dintre noi nu se ridică la nivelul mărturiei exuberante a lui Pavel despre biserică din Efeseni 3. Pavel începe prin a vorbi despre rugăciunile sale pentru credincioșii din Efes (3:1; compară cu 1:15-23), dar se întrerupe pentru a discuta înființarea bisericii de către Dumnezeu (3:2-13), apoi revine la relatarea despre rugăciune (3:14-21). Pe parcurs ajungem să înțelegem lucruri importante despre „planul” sau „taina” lui Dumnezeu:

- Din veșnicie, Dumnezeu pune la cale „taina” sau „planul” pentru biserică (3:3-5,9,11).
- Prin viața și moartea lui Isus, acest plan îndelung ascuns este adus la îndeplinire (3:11; compară cu 2:11,22).
- Prin revelație, Pavel află „taina” bisericii și faptul uimitor că neevreii sunt participanți cu drepturi depline (3:3-6).
- Pavel participă la răspândirea acestei vești bune ca predicator pentru neamuri al bogățiilor „nepătrunse ale lui Hristos” (3:8,9).
- Cu mulți câștigați pentru Hristos, biserica, alcătuită atât din iudei, cât și din neamuri, manifestă „înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu” în fața „domniilor și stăpânilor din locurile cerești” (3:10), anunțând pieirea lor în curând (compară cu 6:10-20). Planul de a uni toate lucrurile în Hristos (1:10) este în curs de desfășurare, iar timpul forțelor răului este scurt.

Această înțelegere în privința bisericii îl motivează pe Pavel să se roage pentru credincioși. Poți să ți-l imaginezi înălțând din toată inima, pentru tine, rugăciunea din Efeseni 3:14-21? Poți să ți-l închipui rugându-se ca tu să fii umplut „de toată plinătatea lui Dumnezeu” (3:19) și să te implici total în uimitoarea taină, în plină desfășurare, a unei biserici unite?

Care sunt barierele dintre credincioșii bisericii noastre care, în lumina celor scrise de Pavel, nu ar trebui să existe? Ce poți face pentru a le îndepărta?

Unitatea credinței

4. În Efeseni 4, Pavel le cere credincioșilor să nu mai facă anumite lucruri și să se asigure că fac altele. Care sunt acele lucruri?

Efeseni, capitolul 4

1. Vă sfătuiesc, dar, eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o,
2. cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste
3. și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.
4. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.
7. Dar fiecareia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos.
8. De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”
9. Și acest: „S-a suit” ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului?
10. Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile.
11. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,
12. pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,
13. până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;
14. ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;
15. ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.
16. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.
17. Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor,

18. având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.
19. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dedat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.
20. Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos;
21. dacă, cel puțin, L-ați ascultat și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați
22. cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;
23. și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
24. și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.
25. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapei sale adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora.
26. „Mânați-vă, și nu păcătuiți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră
27. și să nu dați prilej diavolului.
28. Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.
29. Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.
30. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.
31. Orice amărăciune, orice iuțelă, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.
32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

Efesenii 4 începe și se încheie cu apelul de a avea grijă unii de alții ca membri ai bisericii (4:1-3,32). Între aceste invitații, Pavel susține puternic ideea că ar trebui să cultivăm unitatea în biserică. El începe prin enumerarea a șapte singularități: un singur trup, un singur Duh, o singură nădejde, un singur Domn (Isus Hristos), o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu și Tată (4:4-6). Suntem legați unul de altul prin aceste realități spirituale. Suntem, de fapt, uniți.

Deși este o certitudine teologică, unitatea necesită eforturi mari. O cale de a o cultiva este să fim o parte activă din trupul lui Hristos (4:7-16). Fiecare membru este o parte înzestrată a trupului și ar trebui să contribuie la sănătatea acestuia (4:7,16). Toți ar trebui să beneficieze de pe urma lucrării apostolilor, profeților, evangheliștilor, pastorilor și învățătorilor (4:11,12). Aceștia, asemenea ligamentelor și tendoanelor, au funcția de unificare, ajutându-ne să creștem împreună în Hristos, care este Capul trupului (4:13,15).

La acel moment Pavel a mai afirmat și că nu ar trebui să „mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire” (4:14) – cuvinte care sugerează că biserica timpurie se confrunta cu ceva dificultăți interne cauzate de persoane viclene. Apropiindu-se de apelul final de a fi „buni unii cu alții, miloși și [iertători]” (4:32), Pavel le cere credincioșilor să evite împietrirea inimii în care se aflau înainte (4:17-24), precum și mânia și vorbirea aspră, înlocuindu-le cu un limbaj care înalță și răspândește harul (4:25-31).

Acest capitol despre unitate este destul de ușor de citit când lucrurile sunt liniștite. Este mai greu – și mai important – de citit atunci când suntem implicați în vreun conflict. Îți vei aminti astăzi să cultivi unitatea trupului lui Hristos, unitate pentru care El a murit?

Cum putem contribui la unitatea bisericii noastre, la nivel atât local, cât și mondial? De ce este important să facem ceea ce putem?

Joi, 28 septembrie

Suntem primitori și dătători de har

5. În timp ce citești Efeseni 5, meditează la cum ne cere Pavel să punem în practică Evanghelia în relațiile noastre. Care dintre aceste îndemnuri are o semnificație specială pentru tine?

Efeseni, capitolul 5

1. Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.
2. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros – lui Dumnezeu.
3. Curvia sau orice alt fel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți.
4. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire.
5. Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.
6. Nimeni să nu vă înșele cu vorbe deșarte; căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste oamenii neascultători.
7. Să nu vă întovărășiți, dar, deloc cu ei.
8. Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.
9. Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr.

10. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului
11. și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le.
12. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.
13. Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală este lumina.
14. De aceea zice: „Deșteaptă-te tu care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina.”
15. Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.
16. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele.
17. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.
18. Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.
19. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.
20. Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.
21. Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.
22. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului;
23. căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.
24. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.
25. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,
26. ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,
27. ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.
28. Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși.
29. Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica;
30. pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui.
31. „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup.”
32. Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). –
33. Încolo, fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat.

Dacă citești doar capitolul 5 din Efeseni, s-ar putea să pierzi din impactul unei teme importante. Așa că începe mai bine cu Efeseni 4:32. În calitate de credincioși, suntem chemați să ne modelăm comportamentul față de ceilalți după iertarea și harul lui Dumnezeu față de noi. Suntem chemați să Îl imităm pe Dumnezeu (compară cu Matei 5:43-48). Pavel face o paralelă între acest stil de viață al imitării iubirii divine și stilul obișnuit, păgân. În loc să îi prețuiască pe semenii lor ca frați și surori în familia lui Dumnezeu, oamenii mult prea des îi folosesc pe alții pentru propria lor plăcere sexuală și apoi se laudă cu acest lucru (5:3,4). Pavel avertizează că o astfel de abordare nu are niciun viitor în lumea nouă plănuită de Dumnezeu (5:5-7).

În schimb, credincioșii trebuie să renunțe la întunericul trecutului lor și să umble „ca niște copii ai luminii” (5:8-10), imitând dragostea Tatălui. Din nou, Pavel ne avertizează să ne ferim de „lucrările neroditoare ale întunericului” făcute „în ascuns” (5:11,12), fiind chemați să trăim în lumina lui Hristos (5:13,14). În loc să ne irosim viața în beție, „să răscumpărăm vremea” aducându-I mulțumire lui Dumnezeu pentru dragostea Lui (vezi 5:15-21).

Pavel extinde această temă a imitării iubirii lui Dumnezeu și le oferă sfaturi soțiilor și soților creștini. Dragostea lui Hristos, în virtutea căreia El S-a jertfit pentru biserică, devine modelul pentru soții creștini (5:25-33), în vreme ce loialitatea bisericii față de Hristos devine modelul pentru soțiile creștine (5:22-24). În loc să folosească darul sexualității umane în mod depravat și egoist, soțul creștin și soția creștină se concentrează pe prețuirea celuilalt, devenind „un singur trup” (5:28-33). „Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți” (5:1)! Prin harul lui Dumnezeu, ești chemat astăzi să pui în practică acest îndemn în relațiile pe care le ai cu cei din jur.

Cum ne ajută Efeseni 5:2 să înțelegem ce vrea Pavel să spună în Efeseni 5:1 despre urmarea pildei lui Dumnezeu?

Efeseni 5:2 Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros” lui Dumnezeu.

Efeseni 5:1 Urmați, deci, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

Un gând de încheiere

Încheiem, meditănd la Efeseni 6, unde descoperim că noi, biserica, suntem armata lui Dumnezeu care aduce pacea. În această epistolă, Pavel descrie biserica drept: trupul lui Hristos (1:22,23; 4:11-16), templul lui Dumnezeu (2:19-22) și mireasa/soția lui Hristos (5:21-33). În Efeseni 6:10-20, Pavel descrie biserica drept armata lui Dumnezeu și emite o vigoasă chemare sub arme. Este un pasaj cu multe aspecte pozitive, dar și cu riscuri de interpretări greșite.

Am putea înțelege greșit cuvintele lui Pavel ca pe o chemare la folosirea armelor sau la agresivitate. Pavel însă accentuează unitatea, vorbirea care zidește și bunătatea. El descrie vestea bună a lui Dumnezeu ca „Evanghelia păcii” (6:15). Prin această metaforă militară, biserica nu este îndemnată să facă război în sensul obișnuit, ci să aducă pacea în lupta spirituală cu răul. Pavel intră pe câmpul mării lupte și ne cheamă să ne înrolăm în armata lui Dumnezeu. Cu Dumnezeu mergând înaintea noastră și echipați din cap până în picioare cu armura pe care ne-a oferit-o, nu putem da greș. Biruința este asigurată.

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 134 – 140;

1. Ce face Domnul în cer, pe pământ, în mări și adâncuri?
2. În câte versete se repetă expresia „în veac ține îndurarea Lui” în Psalmul 136?
3. Unde își atârâneră harpele israeliții?
4. Unde se închina David?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 32 (ultimele 15 paragrafe – de la textul din Coloseni 2:10).

5. De ce învățătura Scripturii nu are un efect mai mare asupra tinerilor?